

Föreläsningssanteckningar AmeliaII 2004-03-22

Något sämre resultat detta moment, många faller bort pga misslyckade eller obefintliga lösningar på grupparbeten. Borde inte behöva förekomma.

Dubbelintegraler: Vi tänker oss en (buktig) yta, som "svävar" över ett område (t ex xy-planet). Vi vill beräkna volymen under ytan. Antag nu att vi har någon punkt på planet, (a, b) . Motsvarande punkt på ytan (rakt ovanför) blir $f(a, b)$. Vi vill dela upp volymen i massor av rektanglar, så att det blir enkelt att beräkna volymen (motsvarande sätt som vi använder för att räkna vanliga integraler, men i tre dimensioner).

$$\begin{aligned} & \text{En rektangel får volymen } f(a, b) \cdot \Delta x \Delta y \\ & \text{Om vi har ett rutnät av } i \times j \text{ rektanglar blir den totala volymen} \\ & S_k = \sum_{i,j} f(a_i, b_i) \Delta x_i \Delta y_i \end{aligned}$$

Om ytan är kontinuerlig (tillräckligt "snäll") så kommer vi med allt tätare rutnät (högre k) så småningom komma nära integralens sanna värde. k är ett mått på indelningens grovlek, högre k innebär finare indelning.

Definition:

En funktion sägs vara Riemannintegrabel om $\lim_{k \rightarrow \infty} S_k$ existerar för varje indelning där diametern går mot noll.

$$\text{Skrivsätt: } \iint_{\Omega} f(x, y) dx dy$$

här är Ω en rektangel, $\{(x, y); a \leq x \leq b, c \leq y \leq d\}$

Vi kan lika gärna ha en funktion som är definierad på något annat än en rektangel, t ex en cirkel. Vi hanterar detta genom att innesluta området i en större rektangel, och bestämma att funktionens värde är noll i det nya området.

Om f är definierad i ett område Ω som inte är en rektangel, så låter vi

$$F(x, y) = \begin{cases} f(x, y) & (x, y) \in \Omega \\ 0 & (x, y) \in \Sigma \setminus \Omega \end{cases}$$

$$\text{och sätter } \iint_{\Omega} f(x, y) dx dy = \iint_{\Sigma} F(x, y) dx dy$$

där Σ är ett rektangulärt område som innesluter Ω .

En funktion är kontinuerlig nästan överallt om den är kontinuerlig utom på en mängd med "mått noll." Detta gäller för de flesta funktioner (i tillämpade sammanhang praktiskt taget alla).

Sats:

Om Ω är begränsat och randen är en styckvis regulär kurva (har mått noll) och f är begränsad och kontinuerlig nästan överallt i Ω så existerar

$$\iint_{\Omega} f(x, y) dx dy.$$

Denna sats säger vesäntligen att de flesta funktioner går att integrera. Vi kan också beräkna areor med dubbelintegral.

$$\text{Arean av ett område } \Omega \text{ ges av } \iint_{\Omega} dx dy.$$

Beräkning av dubbelintegraler:

Vi har ett område Ω där hörnen har koordinaterna $(a, c), (b, c), (a, d), (b, d)$.

Vi vill beräkna dubbelintegralen av funktionen $f(x, y)$ på detta område:

$$\iint_{\Omega} f(x, y) dx dy = \int_a^b \left(\int_c^d f(x, y) dy \right) dx = \int_d^c \left(\int_a^b f(x, y) dx \right) dy$$

Detta gäller under förutsättning att integralerna existerar.

Exempel/övning:

Beräkna $\iint_{\Omega} xy dx dy$ då $\Omega = \{(x, y); 0 \leq x \leq 2, -1 \leq y \leq 1\}$.

$$\iint_{\Omega} xy dx dy = \int_0^2 \left(\int_{-1}^1 xy dy \right) dx = \int_0^2 \left(\left[\frac{xy^2}{2} \right]_{-1}^1 \right) dx = \int_0^2 x \left(\frac{1}{2} - \frac{1}{2} \right) dx = \int_0^2 0 dx = 0$$

$$\text{alt.: } \int_{-1}^1 \left(\int_0^2 xy dx \right) dy = \int_{-1}^1 \left(\left[\frac{yx^2}{2} \right]_0^2 \right) dy = \int_{-1}^1 2y dy = 0$$

Exempel/övning:

Beräkna $\iint_{\Omega} x^2 dx dy$ då $\Omega = \{(x, y); 0 \leq x \leq 1, x^2 \leq y \leq 1\}$

$$\iint_{\Omega} x^2 dx dy = \int_0^1 \left(\int_{x^2}^1 x^2 dy \right) dx = \int_0^1 \left([x^2 y]_{x^2}^1 \right) dx = \int_0^1 x^2 - x^4 dx = \left[\frac{x^3}{3} - \frac{x^5}{5} \right]_0^1 = \frac{1}{3} - \frac{1}{5} = \frac{2}{15}$$

$$\text{alt.: } \int_0^1 \left(\int_0^{\sqrt{y}} x^2 dx \right) dy = \int_0^1 \left(\left[\frac{x^3}{3} \right]_0^{\sqrt{y}} \right) dy = \int_0^1 \frac{y^{3/2}}{3} dy = \left[\frac{2y^{5/2}}{5 \cdot 3} \right]_0^1 = \frac{2}{15}$$

Sats 9.5 i boken definierar diverse praktiska egenskaper hos dubbelintegraler. Vi kan t ex bryta ut konstanter, dela upp integraler av summor till summor av integraler, dela upp dubbelintegraler över stora områden i flera integraler över områdets delar (som summeras), osv. Läs i boken för mer info.

Variabelsubstitution i dubbelintegraler:

$$\text{en variabel: } \int_a^b f(x) dx = \int_{g^{-1}(a)}^{g^{-1}(b)} f(g(t)) g'(t) dt$$

$$\text{två variabler: } \iint_{\Omega} f(x, y) dx dy = \iint_{\Xi} f(x(u, v), y(u, v)) \cdot |\det J_T(u, v)| du dv$$

där $T(u, v) = (x(u, v), y(u, v))$ differentierbar och inverterbar funktion som tar $\Xi \rightarrow \Omega$ sådan att $\det J_T \neq 0$ nästan överallt i Ξ .

Se Smartboardanteckningarna för beviset på det ovanstående.

Slut för idag // it.ws83.net